

Eelotsuse küsimused

1. Kas käibemaksudirektiivi⁽¹⁾ artiklit 55 selle 1. jaanuarini 2010 kehtivas redaktsioonis tuleb tõlgendada nii, et see artikkel puudutab ainult selliseid teenuseid kasutavaid maksukohustuslasi, kes ei ole teenuse füüsilise osutamise koha liikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud või keda ei oleks pidanud seal registreerima?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas teenuse osutamise koha kindlaksmääramisele saab kohaldada ainult käibemaksudirektiivi artiklit 52?
3. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, kas käibemaksudirektiivi artiklit 55 selle 1. jaanuarini 2010 kehtivas redaktsioonis tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui töövõtuteenust kasutaval maksukohustuslasel on või peab olema käibemaksukohustuslasena registreerimise number mitmes liikmesriigis, siis otsustab ainult teenuse saaja, millise registreerimisnumbri alusel ta töövõtuteenust kasutab (sealhulgas ka need juhtumid, kui maksukohustuslast, kellele teenust osutatakse, loetakse teenuse füüsilise osutamise koha liikmesriigi residentiks, kuid tal on käibemaksukohustuslasena registreerimise number ka teises liikmesriigis)?
4. Juhul kui kolmandale küsimusele vastatakse, et teenuse saajal on piiramatu otsustusõigus, kas käibemaksudirektiivi artiklit 55 tuleb mõista nii, et:
 - kuni 31. detsembrini 2009 võib teenust lugeda osutatuks teenuse saaja poolt näidatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri alusel, kui teenuse saaja on ka teises liikmesriigis registreeritud (omab asukohta) maksukohustuslane ja tooted lähetati või veeti sellest liikmesriigist, kus teenuseid füüsiliselt osutati,
 - kas teenuse osutamise koha kindlaksmääramist mõjutab see, et teenuse saaja asukoht on teises liikmesriigis, kuid ta müüb valmistooteid, lähetades või vedades need teenuse osutamise liikmesriigist vahendajale, kes müüb tooted edasi ühenduse mõnda kolmandasse liikmesriiki ilma, et töövõtuteenuse saaja oleks valmistoote oma tegevuskohta tagasi vedanud?
5. Juhul kui teenuse saaja otsustusõigus ei ole piiramatu, kas käibemaksudirektiivi artikli 55 kohaldatavust selle 1. jaanuarini 2010 kehtivas redaktsioonis mõjutab
 - see asjaolu, millistel tingimustel töötlemisteenuse saaja töödeldava toormaterjali hangib ja töötlejale üle annab,
 - see asjaolu, millisest liikmesriigist ja millise käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri alusel teenuse saajast maksukohustuslane töövõtu kasutamise tulemusel saadud valmistoote turustab,
 - see asjaolu – millega oli tegemist põhikohtuasjas –, et töötlemise tulemusel saadud valmistoode müüdi veel selle töötlemise koha liikmesriigis aheltehinngu kaudu mitu korda edasi ja toode veetakse töötlemise koha liikmesriigist välja otse toote lõplikule ostjale?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (EÜT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 3. märtsil 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. jt versus Magyar Állam (Ungari riik)

(Kohtuasi C-98/14)

(2014/C 142/33)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Kostja: Magyar Állam (Ungari riik)

Eelotsuse küsimused

Seoses [hasartmänguseaduse] 2011. aasta muudatustega, mis puudutavad hasartmängumaksu määra tõstmist:

1. Kas ELTL artikliga 56 on kooskõlas sellised mittediskrimineerivad liikmesriigi õigusnormid, millega tõsteti mängusaalides mänguautomaatide käitamise eest makstava koguselise maksu, nn hasartmängumaksu määra korruga ja ettevalmistusaga andmata varasema määraga võrreldes viis korda ning kehtestati lisaks sellele protsentides väljendatud hasartmängumaks, mille tagajärjel piirati mängusaalide operaatoritest hasartmängude korraldajate tegevust?
2. Kas ELTL artiklit 34 võib tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad sellised mittediskrimineerivad liikmesriigi õigusnormid, millega tõsteti mängusaalides mänguautomaatide käitamise eest makstava koguselise maksu, nn hasartmängumaksu määra korruga ja ettevalmistusaga andmata varasema määraga võrreldes viis korda ning kehtestati lisaks sellele protsentides väljendatud hasartmängumaks ning mida arvesse võttes piiratakse mänguautomaatide importi Euroopa Liidu territooriumilt Ungarisse?
3. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas liikmesriik võib ELTL artiklile 36, [ELTL] artikli 52 lõike 1 ja [ELTL] artiklile 61 või õigustavatele huvidele tuginedes viidata ainult oma eelarveolukorra parandamisele?
4. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas ELL artikli 6 lõiget 3 arvestades tuleb liikmesriigi poolt piirangute kehtestamise ja maksuõigusnormi jaoks ettevalmistusaja andmise seisukohast arvesse võtta õiguse üldpõhimõtteid?
5. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas [Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie Pêcheur] võib tõlgendada nii, et ELTL artikli 34 ja/või artikli 56 rikkumine võib tekitada liikmesriigil kahju hüvitamise kohustuse, kuna need õigusnormid, mis on vahetult kohaldatavad, tekitavad liikmesriikides isikutele õigusi?
6. Kas direktiivi 98/34/EÜ⁽¹⁾ võib tõlgendada nii, et selliseid liikmesriigi maksuõigusnorme, millega tõsteti teatava koguselise maksu, mängusaalides mänguautomaatide käitamise eest makstava hasartmängumaksu määra korruga viiekordselt ning kehtestati lisaks sellele protsentides väljendatud maks, saab lugeda *de facto* tehnilisteks eeskirjadeks?
7. Juhul kui vastus kuuendale küsimusele on jaatav, kas liikmesriigi isik võib kahju hüvitamise kohustuse tekkimise alusena tugineda direktiivi 98/34/EÜ artikli 8 lõike 1 ja/või direktiivi 98/34/EÜ artikli 9 lõike 1 rikkumisele liikmesriigi poolt; kas direktiivi eesmärk on anda isikutele õigusi? Milliseid kaalutlusi peab liikmesriigi kohus arvesse võtma, kui ta teeb otsuse selle kohta, kas kostja on toime pannud piisavalt olulise õigusrikkumise ja mis liiki kahju hüvitamise nõude aluseks see võib olla?

Seoses hasartmänguseaduse 2012. aasta muudatusega, mis keelavad kasutada mänguautomaate mängusaalides (lubades seda ainult kasiinodes):

1. Kas ELTL artikliga 56 on kooskõlas sellised mittediskrimineerivad liikmesriigi õigusnormid, mis jõustuvad kohe ja keelavad puudutatud hasartmängude korraldajatel ilma ülemineku- ja ettevalmistusaga ja/või sobivat kompensatsiooni andmata mängusaalides mänguautomaatide käitamise ja tagavad samal ajal mänguautomaatide käitamise monopoli kasiinodes?
2. Kas ELTL artiklit 34 võib tõlgendada nii, et see peab olema määrav ja kohaldatav ka sel juhul, kui liikmesriik kehtestab sellise mittediskrimineeriva õigusnormi, mis ei keela küll otseselt mänguautomaate Euroopa Liidu territooriumilt importida, kuid piirab nende tegelikku käitamist ja neil kasu teenimist hasartmängude korraldamise reguleerimise teel, ilma vastavast tegevusest puudutatud hasartmängude korraldajatele selleks ülemineku- ja ettevalmistusaga või kompensatsiooni andmata?
3. Juhul kui vastus eespool esitatud esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, siis milliseid kriteeriume peab liikmesriigi kohus ELTL artikli 36, [ELTL] artikli 52 lõike 1 ja [ELTL] artikli 61 või õigustavate huvide kaalumisel arvesse võtma, kui ta teeb otsuse selle kohta, kas piirang on vajalik, sobiv ja proportsionaalne?

4. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas ELL artikli 6 lõiget 3 arvestades tuleb liikmesriigi poolt piirangute kehtestamise ja ettevalmistusaja andmise seisukohast arvesse võtta õiguse üldpõhimõtteid? Kas ja kuidas tuleb käesolevas asjas kehtestatud piirangutega seoses arvesse võtta põhiõigusi – nagu omandiõigus ja keeld võõrandada omandit hüvitist andmata?
5. Juhul kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, kas [Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brassere Pêcheur] võib tõlgendada nii, et ELTL artikli 34 ja/või artikli 56 rikkumine võib tekitada liikmesriigil kahju hüvitamise kohustuse seetõttu, et need õigusnormid – olles vahetult kohaldatavad – tekitavad liikmesriikides isikutele õigusi?
6. Kas direktiivi 98/34/EÜ võib tõlgendada nii, et sellised liikmesriigi õigusnormid, mis keelavad mänguautomaatide käitamise mängusaalides, lubades neid käitada ainult kasiinodes, on „muud nõuded“?
7. Juhul kui vastus kuuendale küsimusele on jaatav, kas isik võib liikmesriigis tugineda direktiivi 98/34/EÜ artikli 8 lõike 1 ja/või direktiivi 98/34/EÜ artikli 9 lõike 1 rikkumisele liikmesriigi poolt? Milliseid kaalutlusi peab liimesriigi kohus arvesse võtma, kui ta teeb otsuse selle kohta, kas kostja on toime pannud piisavalt olulise õigusrikkumise ja mis liiki kahju hüvitamise nõude aluseks see võib olla?
8. Kas ühenduse õiguse põhimõtet, mille kohaselt liikmesriigid on kohustatud isikule hüvitama liikmesriigile etteheidetava ühenduse õiguse rikkumisega tekitatud kahju, saab kohaldada ka sel juhul, kui liikmesriigil on õigusloome osas suveräänsus? Kas ka sel juhul on määravad põhiõigused ja liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest tulenevad õiguse üldpõhimõtted?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vilniaus apygardos administracinis teismas (Leedu) 4. märtsil 2014 – Bronius Jakutis ja Kretingalės kooperatinė ŽŪB versus Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos ja Lietuvos valstybė

(Kohtuasi C-103/14)

(2014/C 142/34)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Vastustajad: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Teised menetluspooled: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Eelotsuse küsimused

1. Euroopa Liidu vanade ja uute liikmesriikide otsetoetuste taseme hindamine määruse nr 73/2009 (¹) artikli 10 lõike 1 alusel koostoimes artiklitega 7 ja 121:
 - a. Kas määruse nr 73/2009 artikli 7 lõiget 1 koostoimes artikli 10 lõikega 1 ja artikliga 121 tuleb tõlgendada nii, et 2012. aastal on liidu vanades liikmesriikides 5 000 eurot ületavate otsetoetuste tase 90%?
 - b. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas see tähendab, et 2012. aastal ei ole otsetoetuste tase liidu uutes ja vanades liikmesriikides määruse nr 73/2009 artikli 10 lõike 1 ja artikli 121 sisu ja eesmärkide kohaselt võrdsustunud?